

fotografii alb-negru, reprezentând mai ales mășteri la lucru, servesc punerii în valoare a obiectelor, aranjate cu gust și pricere. Unul din meritele principale ale expoziției este acela de a fi făcut cunoscute publicului larg piese inedite din colecția muzeului, o parte a patrimoniului său cuprins în depozite. Printre acestea se numără ultimele achiziții de ceramică din Oltenia, Banat, Moldova, Transilvania — urcioare, borcane, căni, blide, farfurii, figurine — toate noi, continuind înălț în formă și decora elementele tradiționale specifice centrelor de origine. Alături de ele, vechile blide din Oaș, ceramică sgrafitată din Maramureș sau farfurile și căniile de Kuty își afirmă din nou incontestabilă valoare.

Mășteșug milenar, prelucrarea artistică a lemnului este ilustrată în expoziție printro bogată gamă de obiecte, de la stâlpii de casă și piesele de mobilier (lăzi de zestre, scaune, blidare, dulapuri) pînă la miciile obiecte de folosință gospodărescă (sărările, căuce, linguri). Merită o mențiune specială furcele de tors, impresionante prin varietatea tipologică și rafinamentul decorului precum și obiectele ornamenteate prin pirogravare — achiziții recente, printre care se distinge legănășul în care femeile din Podeni-Mehedinți își poartă copiii în spate.

Covoarele, ștergările, batistele, fetele de masă, pernele, realizate la un înalt nivel artistic, aduc

Aspect din expoziție.

NATALIA MARCU

în sălile muzeului culorile calde, frumos armonizate ale interiorului săracnesc, ca și dovada măiestriei și talentului a multor generații de tezătoare. Ilustrând un alt mășteșug străvechi — cojocătorul — buntidele, cojoacele, pieptările, piese componente ale portului tradițional din diferite zone ale țării constituie un exemplu grăitor de imbinare fericită între necesitățile practice și dragostea pentru frumos a creatorilor populari. Din seria expozitelor se remarcă cojoacele cu blană de dihor din județul Suceava, cu croial elegant și un aspect distins și cele două cojoace cusute cu „roate”, proveniente din județele Teleorman și Olt.

Prezente mai rare în expozițiile etnografice, din păcate, poadoabele constituie punctul principal de atracție al celor 2 săli de la intrarea în muzeu. Prima vîtrină este rezervată exclusiv pieselor din metal — păftale din Ilfov, curlele cu tinte din Vrancea, chimire cu cositor din Hunedoara. Pline de farmec sunt vîtrinile cu zgăzii din mărgelele colorate, impletite cu fantezie și delicatețe, în culori tinerești și ornamente variate — păsări, flori, romburi, triunghiuri etc. Alături de acestea, „zgăzile scumpe” purtate de miresele din Maramureș deschid seria podobanelor de mireasă, continuate cu cele cîteva cununii expuse într-o vîtrină aparte; o cunună de mireasă din județul Teleorman, mărturie a unui port azi dispărut, o altă din Dobrogea, precum și două cununi din Muscel, avînd flori cusute cu mărgele. Fastul și strălucirea pe care poadoabele le dău portului de sărbătoare sunt evidențiate de cele două costume montate pe panourile centrale în expoziție — costumul femeiesc din jud. Hunedoara (zona Pădurenilor) și costumul de fetei din zona Năsăudului.

Cu toate cele arătate mai sus, considerăm însă drept cheia succesorului expoziției prezenta celor trei creatori populari — Cernat Nicolae, cioplitor în lemn, din Sugag (jud. Alba), Spiridon Maria, tezătoare din Avrig (jud. Sibiu) și Sofonea Dumitru, cojocar din Drăguș (jud. Brașov), care timp de o luna de zile au lucrat efectiv în sălile de expoziție, conferindu-le o dată în plus o atmosferă de viață și autenticitate.

Munca lor zilnică, plină de mîgală a fost mai eloventă decât orice explicație cu privire la producerea și confectionarea obiectelor expuse. Cei trei creatori au fost în permanență înconjurăți de un public numeros, dormind să pătrundă taina nașterii unor obiecte de mare frumusete, să cunoască măiestria și talentul unor demni continuatorii ai tradițiilor valoroase în practicarea mășteșugurilor și îndeletnicirilor artistice populare.

O SESIUNE ȘTIINȚIFICĂ LA LUPENI

Colectivul Muzeului Mineritului din Petroșani a organizat la Lupeni, în luna iulie 1969, o sesiune științifică de comunicări. În față unui număr de auditoriu compus din cadre de specialitate, vechi militanți în mișcarea munitoriească, participanți la eroadele luptă ale minerilor din anul 1929, au fost prezentate următoarele comunicări:

1. Criza economică de suprapusă din anii 1929-1933 în Valea Jiuului — T. Cardoș.

2. Nicolae Iorga despre masacrul de la Lupeni din august 1929 — I. Poporogu.

3. Aspecte din lupta munitorilor mineri în perioada dictaturii regale — P. Munteanu.

4. Elemente arătăcești din portul popular din Valea Jiuului — V. Brîndușescu.

Referatele au fost insotite de un bogat material ilustrativ. De asemenea s-a organizat și o expoziție de publicații privind evenimentele din Lupeni. Participanții la sesiune și-au expus păreri elogioase cu privire la lucrările științifice prezentate.

In vizitor, Muzeul din Petroșani, una din cele mai tinere instituții de acest fel din țară, va organiza și alte acțiuni axate pe profilul și preoțările sale.

E. F.

CURSURI DE PERFECTIONARE CU SPECIALIȘTII DIN MUZEELLE DE ȘTIINȚELE NATURII

Cursurile de perfectionare organize în ultimiți ani de Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă — Direcția muzeelor și monumentelor, cu sprijinul Centrului de perfecționare a cadrelor de pe lină C.S.C.A. — încearcă să răspundă unor necesități de moment, strigante, privind specializarea profesională a cadrelor din muzeu. Ele suplinesc totodată lipsa unor forme superioare de calificare și perfecționare (cursuri universitare, cursuri postuniversitare, cursuri de specializare de lungă durată etc.).

Convinșă de faptul că în domeniul muzeografiei, sectorul de conservare (preparare, restaura-